

2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Czy art. 11 rozporządzenia (WE) nr 320/2006 jest zgodny z prawem pierwotnym, a w szczególności z wynikającym z art. 34 WE zakazem dyskryminacji i zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań?

- (¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 320/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. ustanawiające tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1290/2005 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 58, str. 42).
- (²) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 493/2006 z dnia 27 marca 2006 r. ustanawiające środki przejściowe w ramach reformy wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru i zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1265/2001 i (WE) nr 314/2002 (Dz.U. L 89, str. 11).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di Padova (Włochy) w dniu 28 stycznia 2008 r. — Azienda Agricola Disarò Antonio przeciwko Cooperativa Milka 2000 Soc. coop. arl

(Sprawa C-34/08)

(2008/C 92/27)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale ordinario di Padova

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Azienda Agricola Disarò Antonio

Strona pozwana: Cooperativa Milka 2000 Soc. coop. arl

Pytania prejudycjalne

- 1) czy rozporządzenie Rady (EWG) nr 1788/2003 (¹) z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i przetworów mlecznych z tytułu przekroczenia przydzielonej krajowej ilości referencyjnej, bez dokonywania okresowego uaktualnienia ilości przydzielonej każdemu z państw członkowskich na podstawie uprzednich konkretnych weryfikacji rzeczywistych rozmiarów produkcji każdego z nich, jest zgodne z art. 32 traktatu i przewidzianymi w nim celami wspólnej polityki rolnej, takimi jak zwiększenie wydajności rolnictwa, postęp techniczny zapewniający racjonalny rozwój produkcji rolnej, jak również optymalne wykorzystanie czynników produkcji, zwłaszcza siły roboczej, skoro taki mechanizm obciąża również włoskich producentów przetworów mlecznych, stanowiąc zagrożenie zarówno dla odpowiedniego poziomu życia, jak i dla postępu, z powodu nieodpowiedniej zapłaty za czynniki produkcyjne, a także ze względu na fakt, że Włochy są w rzeczywistości krajem z niedoborem produkcji (por. sprawozdanie rządowe cytowane w pkt 6.5), który musi uciekać się do importu surowców celem utrzymania prze-

mysłu przetwórczego i obrotu produktami wysokiej jakości (por. załączone to sprawozdanie agronomiczne z dnia 15 lutego 2004 r.);

- 2) czy cytowane tu rozporządzenie EWG nr 1788/2003 jest zgodne z art. 33 traktatu WE w zakresie, w jakim ustanawia ono wspólną organizację rynku, a jednocześnie wyklucza wszelką dyskryminację między producentami lub konsumentami Wspólnoty, gdy jednakowe stosowanie dodatkowej opłaty wyrównawczej, bez uprzedniego wyłonienia producentów wykazujących niedobór produkcji i tych wykazujących jej nadwyżkę, prowadzi do dyskryminacji włoskich producentów wywodzących się z państwa z niedoborem produkcji;
- 3) czy rozporządzenie EWG nr 1788/2003 jest zgodne z art. 34 traktatu stanowiącym, że osiągnięcie celów przewidzianych w art. 33 wyklucza wszelką dyskryminację między producentami i konsumentami wewnątrz Wspólnoty, skoro dyskryminację wprowadza samo rozporządzenie, które dla celów związanych z dodatkową opłatą żąda jednolitej opłaty zarówno od producentów pochodzących z państw z nadwyżką produkcji, jak i od tych pochodzących z państw z niedoborem produkcji takich jak Włochy;
- 4) czy rozporządzenie Rady nr 1788/2003 z dnia 29 września 2003 r. jest zgodne z zasadą proporcjonalności usankcjonowaną w art. 5 traktatu, który ogranicza działanie Wspólnoty do tego, co „jest konieczne do osiągnięcia celów niniejszego traktatu”, podczas gdy jednakowe stosowanie dodatkowej opłaty wyrównawczej wykracza poza sam cel wspólnej organizacji rynku, albowiem utrwała, na szkodę przeciętnych producentów włoskich, niską produktywność, niskie dochody i potrzebę ciągłego wsparcia publicznego.

(¹) Dz.U. L 270, str. 123.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Baden-Württemberg (Niemcy) w dniu 31 stycznia 2008 r. — Grundstücksgemeinschaft Busley/Cibrian przeciwko Finanzamt Stuttgart-Körperschaften

(Sprawa C-35/08)

(2008/C 92/28)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Baden-Württemberg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Grundstücksgemeinschaft Busley/Cibrian

Strona pozwana: Finanzamt Stuttgart-Körperschaften

Pytania prejudycjalne

- 1) a) Czy sprzeczne jest z art. 56 WE, by osoba fizyczna podlegająca nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w Niemczech nie mogła od podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym w Niemczech odliczyć straty z tytułu najmu i dzierżawy nieruchomości położonej w innym państwie członkowskim — w przeciwieństwie do straty powstałej w związku z nieruchomością położoną w Niemczech?
- b) Czy ma przy tym znaczenie okoliczność, że osoba fizyczna samodzielnie dokonała inwestycji w nieruchomość, czy też należy stwierdzić naruszenie również wtedy, gdy osoba fizyczna stała się właścicielem nieruchomości położonej w innym państwie członkowskim w drodze dziedziczenia?
- 2) Czy sprzeczne jest z art. 56 WE, by osoba fizyczna podlegająca nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w Niemczech mogła przy ustaleniu dochodów z tytułu najmu lub dzierżawy nieruchomości położonej w innym państwie członkowskim zastosować jedynie zwykłe odpisy amortyzacyjne, podczas gdy w przypadku nieruchomości położonych w Niemczech może zastosować zwiększone, degresywne odpisy amortyzacyjne?
- 3) W przypadku udzielenia na pytania 1 i 2 odpowiedzi przeczącej: Czy sporne przepisy krajowe naruszają swobodę przemieszczania się, która wynika z art. 18 traktatu WE?

Skarga wniesiona w dniu 31 stycznia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej**(Sprawa C-36/08)**

(2008/C 92/29)

*Język postępowania: grecki***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Zavvos i H. Støvlbaek, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że przyjmując i utrzymując w mocy przepisy takie jak art. 29 ust. d.1 i d.2 ustawy 3209/03 (dziennik rządowy 304 A), które nie są zgodne z art. 30, 31 i 36 dyrektywy 93/16/EWG⁽¹⁾ oraz nie wycofując dyplomów wydanych z naruszeniem warunków wymienionych w tej dyrektywie, Republika Grecka uchybiła swoim zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 30, 31 i 36 tej dyrektywy,

— obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Według Komisji, lekarze wymienieni w art. 29 ust. d.1 i d.2 ustawy 3209/03 posiadają prawa nabyte w rozumieniu art. 36 dyrektywy Rady 93/16/EWG; z tego względu są uprawnieni do wykonywania działalności w charakterze lekarzy w ramach krajowego systemu zabezpieczenia społecznego i należy wydać im zaświadczenie poświadczające ich prawa nabyte. Przyznanie specjalności lekarza ogólnego bez wymogu odbycia przez zainteresowanych kształcenia specjalnego w tej dziedzinie jest sprzeczne z art. 30 i 31 dyrektywy. W rezultacie władze greckie są zobowiązane wycofać dyplomy, które zostały wydane z naruszeniem warunków dodatkowych dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 165 z dnia 7 lipca 1993 r., str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez VAT and Duties Tribunal London (Zjednoczone Królestwo) w dniu 31 stycznia 2008 r. — RCI Europe przeciwko Commissioners of HM Revenue and Customs**(Sprawa C-37/08)**

(2008/C 92/30)

*Język postępowania: angielski***Sąd krajowy**

VAT and Duties Tribunal London

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: RCI Europe

Strona pozwana: Commissioners of HM Revenue and Customs

Pytania prejudycjalne

1. Jakie czynniki należy wziąć pod uwagę w kontekście usług świadczonych przez skarżącą w zamian za:

- opłatę wpisową,
- opłatę subskrypcyjną, oraz
- opłatę za zamianę,

uiszczane przez członków należącego do skarżącej Weeks Scheme, w celu ustalenia, czy usługi te są „związane z” nieruchomościami w rozumieniu art. 9 ust. 2 lit. a) szóstej dyrektywy VAT⁽¹⁾ (obecnie art. 45 dyrektywy 2006/112⁽²⁾)?